

Harc az ellenforradalommal és a szabotázzsal, a VCSK megalakulása

A szovjethatalom megszilárdításáért folytatott harc

(idézet: A Szovjetunió története című könyvből)

Petrográdon és Moszkvában földalatti szabotázs-szervezetek alakultak az egykori főtisztviselők, a minisztériumok és központi intézmények tisztviselői, az értelmiség felső, szovjetellenes beállítottságú rétege, a bankárok, az üzem- és gyártulajdonosok szervezete: a „Szövetszsegi Szövetsége” vezetősége és a hasonló levitézlett elemek közreműködésével.

A szabotázsakciók szervezője és eszmei irányítója a kadet párt volt.

A jobboldali mensevikek és jobboldali eszerek támogatták a burzsoázia politikai vállalkozásait.

Továbbra is fenntartották a szovjetek egykori mensevik-eszer Központi Végrehajtó Bizottságát, annak ellenére, hogy a II. szovjetkongresszus már új Végrehajtó Bizottságot választott.

Cereteli, Abramovics, Dan és más ismert megalkuvó politikusok a földalatti Végrehajtó Bizottságban is folytatták tevékenységüket.

A proletárállam előtt az a nehéz, de halasztást nem tűrő feladat állt, hogy megtörje a burzsoázia ellenállását, s közben kivonja a megtévedt tisztviselőket, értelmiségieket a kadet ellenforradalom és az eszer- mensevik ellenforradalom befolyása alól.

„Tartóztassatok le és adjatok át a nép forradalmi bíróságának mindenkit, aki ártani mer a nép ügyének” - írta Lenin „A lakossághoz” címzett cikkében.

Az ellenforradalom mindenekelőtt a közellátás terén szeretett volna csapást mérni a szovjethatalomra.

A mensevikek és az eszerek felhívták az egykori minisztériumok (elsősorban a közellátás ügyeivel foglalkozó szervek) hivatalnokait, hogy ne engedelmességeskedjenek a munkásosztály hatalmát képviselő Népbiztosok Tanácsának.

Az Élelmezésügyi Népbiztosság elküldte rendkívüli megbízottait Arhangelszkbe, Murmanszkba, Kotlaszba és Permbe, ahol a raktárakból több millió púd gabonára sikerült szert tenni.

Heves küzdelem alakult ki a bankok körül, amelyeket a nacionalizálásról szóló dekrétum kiadásáig munkásellenőrzés alá utaltak.

Lenin december 6-án a Népbiztosok Tanácsa előtt kifejtette nézeteit a szabotázs, a spekuláció és az ellenforradalmi megmozdulások elleni harcról.

Másnap a Népbiztosok Tanácsa megvitatta Dzierzynski erre vonatkozó előadói beszédét.

Ezen az ülésen határozat született az Összoroszági Rendkívüli Bizottság (oroszul: Vszeroszsijszkaja csrezvicsajnaja komisszija, rövidítve: VCSK vagy Cseka) létrehozásáról.

A VCSK azt a feladatot kapta, hogy sújtson le azokra, akik kezdet emelnek a szovjethatalomra.

A VCSK vezetőjévé Dzierzynskit nevezték ki.

A párt kipróbált forradalmárokat küldött a Rendkívüli Bizottságba, köztük I. K. Kszenofontovot, J. H. Petyerszt, M. J. Laciszt és V. R. Menzsinszkijt.

A VCSK megalakításának időszzerűségét bizonyította, hogy 1918. január 1-én ellenforradalmi terroristák sikertelen merényletet követtek el Lenin ellen.

A kilőtt négy golyó közül csak egy érte gépkocsiját, s megsebesítette Plattent, a svájci forradalmárt.